

Ấn Phẩm Số 23-12 | TẠP CHÍ PHÁT HÀNH HÀNG THÁNG | 12/2023

WWW.TIENGNOICUALETHAT.VN

BẠN TIN VÀO ĐỨC CHÚA TRỜI TRONG KINH THÁNH Ứ?

Trần Hồng Ân, M.Div.

Bài viết này xoay quanh luận điểm: Việc tin rằng có một Đức Chúa Trời như Kinh Thánh mô tả (**đời đời, toàn năng, toàn tri, trọn vẹn trong tình yêu và công bình**), nếu đúng, thì đó là điều vĩ đại nhất mà con người có thể nhận thức. Nhưng tin cách đơn thuần, "chỉ chấm dứt ở một lập luận hợp lý" thì chưa đủ. Nếu thật sự Kinh Thánh là mặc khải từ Đấng Tạo Hóa, ta phải đi xa hơn: không chỉ "thừa nhận tồn tại của Chúa," mà dâng hiến cả cuộc đời để tôn thờ, tuân phục và dành trọn niềm tin nơi Ngài.

Ở đây, bài viết triển khai 3 luận điểm chính:

1. **Nếu Đức Chúa Trời thật sự hiện hữu**, điều này quan trọng nhất trong mọi chân lý mà con người từng có thể biết.
2. **Kinh Thánh** là quyển sách duy nhất trên thế giới vừa tuyên bố rõ mình là Lời Chúa hàng trăm lần, vừa trưng dẫn được nhiều bằng chứng hợp lý củng cố tuyên bố ấy.
3. **Phản ứng logic** trước một Đấng Tạo Hóa quyền năng, yêu thương, nhưng cũng công minh, và một Kinh Thánh (được xác nhận đáng tin cậy) không thể chỉ dừng ở "suy nghĩ," mà còn đòi hỏi ta hiến dâng cả tấm lòng, vâng phục theo ý muốn của Ngài.

1. NẾU CÓ MỘT ĐỨC CHÚA TRỜI

1.1 Tầm quan trọng tuyệt đỉnh của niềm tin "có Chúa"

Giả sử một Đấng Tạo Hóa thực sự hiện hữu – một Đấng vô hạn, toàn tri, toàn năng, hoàn hảo trong công bình và yêu thương. Ý niệm này lớn hơn bất cứ suy tưởng nào khác con người có thể nghĩ ra. So sánh với việc tìm ra sự sống ngoài hành tinh (một "sinh vật" nào đó ở ngoài Trái Đất), hoặc khám phá ra một nền văn minh vũ trụ nào đó... tất cả chúng vẫn phải có "khởi nguyên," và chính "khởi nguyên" ấy tiếp tục đòi hỏi một Đấng Tạo Hóa. Bởi thế, ý thức về "Thượng Đế" luôn ở mức cao nhất, không có gì sánh được.

1.2 Tư duy vô thần tiến hóa

Những người theo chủ nghĩa vô thần tiến hóa cho rằng mọi thứ đều từ "hư không" mà ra, rằng "vật chất" vốn tự tồn tại, "sự sống" đến từ "không sự sống," "trí tuệ" từ "vô tri," "thiết kế phức tạp" mà không cần nhà thiết kế...

Thế nhưng, quan sát trung thực thế giới chỉ ra:

Vật chất đòi hỏi một Đấng Tạo thành.

Luật tự nhiên đòi hỏi một Đấng Ban hành luật.

Sự sống đòi hỏi một Đấng Ban sự sống.

Cấu trúc thiết kế đòi hỏi một Nhà Thiết kế.

Trí tuệ trong thiên nhiên đòi hỏi một Nguồn trí tuệ tối cao.

Cả vũ trụ hô vang rằng "Phải có Đấng Tạo Hóa." Giả sử Đấng ấy tồn tại, Ngài mang tầm vĩ đại, không từ ngữ loài người nào tả hết. Đó là suy tư "vượt bậc," lớn nhất con người có thể nắm bắt.

1.3 Giả thiết: Nếu Ngài hiện hữu, Ngài có thể và có lý do để truyền đạt

Nếu Chúa có thật, thì: Ngài **có quyền và khả năng** giao tiếp với con người. Nếu Ngài đòi hỏi con người điều gì, ắt Ngài sẽ nói rõ, không thể để "đoán mò." Ngài **có lý do** bày tỏ chính Ngài và ý chỉ Ngài, để con người biết cách sống, tôn thờ, đáp ứng mục đích. Ngài cũng có trách nhiệm chứng minh để ta nhận biết "đây quả là Lời của Ngài," tránh nhầm lẫn.

Quả thật, trên thế giới, chỉ có **Kinh Thánh** tự xưng mình là Lời Chúa hàng trăm lần, kèm theo bằng chứng. Kinh Thánh cũng là cuốn sách phổ biến nhất lịch sử (5-7 tỷ bản in sau khi máy in ra đời, chưa kể vô vàn bản sao thủ công trước đó), dịch ra hàng trăm ngôn ngữ, rất dễ tiếp cận. Nghĩa là, Chúa ban thông điệp bằng **văn bản**, sẵn sàng cho mọi người.

2. PHẢN ỨNG HỢP LÝ KHI BIẾT CÓ MỘT Đấng TẠO HÓA SIÊU VIỆT

2.1 Tập trung cuộc đời vào Đấng Siêu Phàm

Nếu Đức Chúa Trời thật, phản ứng đương nhiên là chúng ta phải xem Ngài là trung tâm. Có lẽ ta đang trẻ hay già, khỏe hay bệnh, giàu hay nghèo... song một khi đã "thấy" được bóng dáng Đấng Tối Cao, điều đó phải đánh thức linh hồn ta, ngăn ta sống kiểu "bản năng như muông thú," để thay bằng lối sống tôn thờ Đấng Hằng Sống.

Chỉ cần suy niệm, **MỘT** Đấng Tạo Hóa chỉ phán một lời mà vũ trụ ra đời (Thi-thiên 33:6,9) đủ để ta "rùng mình" cúi sấp mặt, tôn kính, hằng ngày suy tôn Ngài.

2.2 Gióp "Giáp Mặt" Đức Chúa Trời

Gióp chịu khổ cực dữ dội, mất con, mất gia tài, thân thể lở loét, cũng mong cầu giải đáp. Nhưng khi Chúa đến phán từ cơn gió lốc, Ngài lại nhấn vào sự vĩ đại của tạo vật (Gióp 38-41). Lúc này, Gióp gần như quên mất nỗi đau riêng, chỉ còn biết cúi sấp tôn thờ:

"Này, con thật hèn mọn; con nói chi với Chúa? Con đặt tay lên miệng... Con biết Chúa có thể làm mọi sự, chẳng kế hoạch nào là bất khả... Con từng nghe nói về Ngài, nhưng nay **mắt con đã thấy**; bởi vậy con ghê sợ mà ăn năn

trong tro bụi" (Gióp 40:4; 42:2-6, tóm lược)

Bị mất mát kinh hoàng, nhưng Gióp vẫn thốt lên: "Dẫu Ngài giết tôi, tôi vẫn trông cậy nơi Ngài" (Gióp 13:15). Nghĩa là, trước một Đức Chúa Trời to lớn, mọi đau khổ hay đam mê cá nhân đều "thứ yếu." Chúng ta nên đặt Chúa làm số một và tin thác hoàn toàn.

3. PHẢN ỨNG CỦA BẠN TRƯỚC ĐỨC CHÚA TRỜI

3.1 Tin Chúa không nửa vời

Gióp, Áp-ra-ham, Môi-se, Nô-ê... họ đều đồng đi đến cùng khi Chúa bày tỏ ý muốn: Nô-ê đóng tàu khổng lồ, dù bị cười chê. Áp-ra-ham rời quê, sống lều trại. Môi-se bỏ cung điện Ai Cập, chọn chịu khổ với dân Chúa.

Về Tân Ước, Ma-thi-ơ (người thu thuế) đang ngồi bàn thì nghe Chúa Giê-su gọi, bèn "bỏ tất cả" đứng dậy theo Ngài (Lu-ca 5:27-28). Bốn tay chài lưới (Phi-e-rơ, Anh-rê, Gia-cô, Giăng) "ngay lập tức" rời lưới, thuyền, gia đình, mà theo Chúa (Ma-thi-ơ 4:18-22). Tựu trung, họ "đã bỏ mọi sự để theo Ngài" (Ma-thi-ơ 19:29).

Trong thực tế, nhiều người ngày nay "tin Chúa" nhưng kèm điều kiện: "miễn là đừng đòi hỏi quá." Hay tiện và lợi như bách hóa tổng hợp. Họ vui lòng "theo" Chúa vì tạm thấy phù hợp, an toàn, hoặc "xã hội chấp nhận." Ít người nói ra, nhưng hành động thể hiện như vậy. Họ "yêu Chúa" miễn là không phải hy sinh lớn lao.

Ví dụ: **Người trai trẻ giàu có** trong Mác 10:17-22. Anh hỏi Chúa: "Tôi phải làm gì để được sự sống đời đời?" Chúa Giê-su bảo anh vâng các điều răn. Anh hỏi: "Tôi giữ từ thuở bé rồi!" Chúa nhìn anh, yêu thương, phán: "Hãy bán hết của cải, phát cho kẻ nghèo... rồi đến theo Ta." Nhưng anh buồn bã bỏ đi, vì anh quá giàu.

Thật đau xót: Anh chấp nhận "làm" hầu hết điều Chúa dạy, nhưng vướng một cánh cửa "của cải." Sự giàu có biến thành trở ngại duy nhất, và anh không thể từ bỏ. Câu hỏi cho ta: Liệu ta sẵn lòng buông bỏ điều cản trở chẳng--tiền bạc, tình dục sai trái, quyền lực, danh tiếng, hay thói xấu nào đó--nếu Chúa yêu cầu?

4. ĐỨC CHÚA TRỜI, KINH THÁNH, VÀ SỰ CỨU RỜI TRONG CHÚA GIÊ-SU CHRIST

4.1 Tội Lỗi Và Giải Pháp Thập Tự

Kinh Thánh phơi bày: "Mọi người đều đã phạm tội, thiếu mất vinh hiển Chúa" (Rô-ma 3:23), và "tiền công của tội lỗi là sự chết" (Rô-ma 6:23). Nếu đứng trước một Đức Chúa Trời thánh khiết, con người xứng bị kết án. Nhưng Kinh Thánh còn công bố: Vì tình yêu, Chúa không chỉ cảnh báo, mà còn đích thân bước xuống trần gian gánh tội thay. Đó là mạch lạc

của kế hoạch cứu chuộc:

Ngay sau khi loài người phạm tội (Sáng 3), Chúa đã đưa ra "lời hứa" (Sáng 3:15).

Từ tổ phụ Áp-ra-ham (Sáng 12:1-3) đến "Chiên Con cất tội thế gian" (Giăng 1:29), Lời hứa cứu rỗi xuyên suốt Cựu Ước.

Cuối cùng, Chúa Giê-su giáng sinh, chết trên thập tự, sống lại: "Vì Đức Chúa Trời yêu thương thế gian, đến nỗi đã ban Con một..." (Giăng 3:16).

Nhờ đức tin vào Chúa Giê-su Christ, con người được tha tội, nhận sự sống đời đời (Rô-ma 1:16).

4.2 Tình Yêu Vô Song Của Chúa

"Đấng giàu có vì chúng ta trở nên nghèo" (2 Cô-rinh-tô 8:9). "Ngài mặc lấy xác thịt, hạ mình..." (Phi-líp 2:7-8). Khi loài người bất lực trước án phạt, Chúa hy sinh chính Ngài. Phao-lô nói: "Trong khi chúng ta còn là tội nhân, Đấng Christ đã chết vì chúng ta" (Rô-ma 5:6-8). Trọn vẹn tình yêu biểu lộ trên thập giá.

4.3 Hướng Về Đấng Cứu Thế: Chỉ Lối Duy Nhất

Chúa không muốn "một ai bị hư vong" (1 Ti-mô-thê 2:4; 2 Phi-e-rơ 3:9). Ngài "tìm và cứu kẻ hư mất" (Lu-ca 19:10). Chúa Giê-su quả quyết: "Ta là Đường Đi, Chân Lý và Sự Sống, chẳng bởi Ta thì không ai đến cùng Cha" (Giăng 14:6). Cơ Đốc nhân tin chắc đó là con đường duy nhất "gặp Chúa, được cứu."

5. HÃY GIAO PHÓ TRỌN CUỘC ĐỜI CHO CHÚA

5.1 Tự Nguyện "Đầu Hàng" Và "Yêu Chúa" Hết Lòng

Tin Chúa không thể hời hợt. Cách hợp lý duy nhất khi hiểu Chúa tạo dựng và cứu chuộc ta, là dâng toàn bộ bản thân, cả tấm lòng, ý chí, tình cảm. Như sứ đồ Phao-lô đã nói: "Đối với tôi, sống là Đấng Christ, chết là ích lợi" (Phi-líp 1:21). Phao-lô, từng bách hại Hội Thánh, về sau nhận ra Đấng Christ là tất cả, "không còn kể gì đến chính mình" (Công vụ 20:24).

Chúa Giê-su nêu gương: "Ai muốn theo Ta, phải bỏ mình, vác thập tự giá mình" (Ma-thi-ơ 16:24). Nếu Chúa thật, Kinh Thánh thật, thì lựa chọn theo Ngài là logic, dẫu phải đánh đổi. Các sứ đồ đã "bỏ mọi thứ" (gia đình, sự nghiệp, tiền đồ...) để theo Chúa, và Chúa hứa: "Ai vì Ta mà bỏ... sẽ nhận gấp trăm, và thừa hưởng sự sống đời đời" (Ma-thi-ơ 19:29).

5.2 Tránh Lối Suy Nghĩ "Thích Gì Làmấy,"

Thực tiễn cho thấy, nhiều người chỉ tin Chúa khi điều đó an toàn, hợp thời, dễ chịu, tiện và lợi chứ không chấp nhận đòi hỏi khắt khe. Nhưng "chọn" và "bỏ" chỉ là khái niệm tạm. Tin thật thì sẵn sàng buông bỏ cả những gì quý

giá: tiền bạc, dục vọng sai trái, danh vọng, quyền lực... Bằng không, ta rơi vào tình cảnh người "thanh niên giàu có," rời Chúa vì không thể rời gia sản (Mác 10:17-22).

6. NHẮM TỐI QUAN HỆ THÂN MẬT VỚI CHÚA GIÊ-SU CHRIST

6.1 Ý Nghĩa Của Thập Tự: "Đáng Để Đầu Tư Trọn Vẹn"

Chúa Giê-su không chỉ "cứu" ta rồi bỏ mặc, Ngài muốn tương giao. Thập tự giá là hành động yêu thương vĩ đại, "chưa ai có tình yêu lớn hơn điều này..." (Giăng 15:13). Nguồn năng lượng vô hạn biến đổi đời sống ta, hầu trở thành con cái Chúa. Vì thế, đáp trả lớn nhất là trung tín với Ngài.

6.2 Niềm Hy Vọng Sống Và Chết

Chúa Giê-su Christ sống lại, hứa ban sự sống vĩnh cửu. Dù còn ở trần gian, người tin Chúa có "lẽ sống, có hy vọng." Thậm chí Phi-e-rơ, Anh-rê, Gia-cơ, Giăng... tuy từ bỏ nhiều, nhưng Chúa hứa "được gấp trăm" và "sự sống đời đời." Truyền bá Tin Lành, dù gặp gian truân, vẫn an nghỉ trong lời hứa "Chúa chẳng lừa ta."

7. "BẠN TIN CHÚA CỦA KINH THÁNH Ứ?" HÃY SỐNG XỨNG ĐÁNG!

Khi cân nhắc: "Nếu Chúa hiện hữu, nếu Kinh Thánh là lời từ Ngài," ta không thể dừng ở chỗ "đồng ý cách lý thuyết." Mệnh lệnh hợp lý nhất: kính sợ, yêu mến, tuân phục. Chính Đấng ấy đã dựng nên ta, yêu thương ta đến cực độ, chịu chết chuộc tội, ban đường sự sống. Lẽ nào ta nghi ngờ hay "nửa vời"?

Như Phao-lô đã cống hiến đời mình "để biện hộ cho Tin Lành," chúng ta cũng đặt mục tiêu "làm vinh hiển Đấng Christ, bất kể sống hay chết" (Phi-líp 1:17,20-21). Khi Phi-e-rơ thưa: "Chúng con đã bỏ mọi sự theo Thầy, thì được gì?" Chúa Giê-su đáp: "Ài vì danh Ta mà bỏ nhà cửa, anh em, chị em, cha mẹ, vợ con hay ruộng nương, sẽ được gấp trăm và hưởng sự sống đời đời" (Ma-thi-ơ 19:27-29).

Nói cách khác, khi ta thật sự nhận thức rằng **Chúa là Đấng Tối Cao** và **Kinh Thánh là Mặc Khải Chân Thật**, thì dâng mình trọn vẹn là điều logic hơn cả. Đó không chỉ là "niềm tin," mà còn là **đức tin sống động**, làm thay đổi mọi suy nghĩ, hành động và mục đích sống. Bất kể ta đang nơi đâu trong hành trình, câu hỏi then chốt: "Bạn tin Chúa của Kinh Thánh ư? Vậy bạn có dám sống như thế Chúa là tất cả?"

Nếu câu trả lời là "vâng," hãy kiên định bước theo Ngài. Nếu còn lẩn tránh, hãy suy ngẫm sâu hơn: Cứu Chúa Giê-su đã phó mạng sống mình cho ta, Ngài xứng đáng "chiếm hữu" trọn đời ta. Và rồi, phần thưởng Chúa dành cho ta là **sự sống đời đời**, giá trị vượt xa mọi vật chất, danh vọng ngắn ngủi ở trần thế này.

Nếu chúng ta đã tin "Chúa là Đấng của Kinh Thánh," hãy sống để tôn vinh Ngài, chia sẻ Tin Lành, và chờ đợi ngày vui "vào dự tiệc" cùng Đấng Christ, Đấng xứng đáng nhận hết thảy danh dự, tôn quý và ngợi khen đời đời. A-men.

MỘT SẢN PHẨM PHÁT HÀNH HÀNG THÁNG CỦA VBI PRESS

Tổng Biên Tập: Trần Hồng Ân

Phó Biên Tập: Nguyễn Thanh Tuấn

MỌI ĐÓNG GÓP XIN LIÊN HỆ

lienhe@vbi.edu.vn

090-999-1033 – A. Tuấn

www.vbi.edu.vn

www.tiengnoicualetthat.vn

Ấy là Ngài mà chúng tôi rao giảng, lấy mọi sự khôn ngoan răn bảo mọi người, dạy dỗ mọi người, hầu cho bày tỏ mọi người trở nên trọn vẹn trong Đấng Christ ra trước mặt Đức Chúa Trời. Cô-lô-se 1:28